

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 33/24
13.2.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Душка Миленковића, Здравке Ђурђевић и Јелене Шкулић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 2 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адв. Николе Јерковића, браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, адв. Маје Атанасковић, браниоца окривљеног ЖЖ, адв. Вука Дрљевића, браниоца окривљеног ДД, адв. Марка Станковића, бранилаца окривљеног ЗЗ, адв. Ђорђа Калања и адв. Стефана Мирчића, браниоца окривљених ЕЕ и ИИ, адв. Стефана Јокића, браниоца окривљеног ЈЈ, адв. Миленка Цвијовића, браниоца окривљеног КК, адв. Драгана Васића, браниоца окривљеног ЛЛ, адв. Александра Милићевића и окривљеног ЛЛ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К-По1 бр. 134/22 од 30.01.2024. године, у седници већа одржаној 10, 11. и 12. фебруара 2025. године, у присуству јавних тужилаца Јавног тужилаштва за организовани криминал Предрага Ћетковића и Весне Ђорђевић, окривљених АА, ЈЈ, ББ, ВВ, ДД, ИИ, ЛЛ, ЋЋ, ЉЉ, ММ, ЕЕ и ЗЗ, као и бранилаца окривљених адв. Маје Атанасковић, по заменичком пуномоћју и за адв. Марка Станковића, адв. Миленка Цвијовића, адв. Вука Дрљевића, адв. Стефана Јокића, адв. Оливере Вучковић, по заменичком пуномоћју за адв. Стефана Јокића, адв. Александра Стошића, по заменичком пуномоћју и за адв. Александра Милићевића, адв. Филипа Лекића по заменичком пуномоћју за адв. Александра Милићевића, адв. Душана Тодоровића, адв. Марије Јанковић по заменичком пуномоћју за адв. Немању Говедарицу, адв. Стефана Мирчића и адв. Луке Вујовића, након већања и гласања одржаног 13. фебруара 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адв. Николе Јерковића, браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, адв. Маје Атанасковић, браниоца окривљеног ЖЖ, адв. Вука Дрљевића, браниоца окривљеног ДД, адв. Марка Станковића, бранилаца окривљеног ЗЗ, адв. Ђорђа Калања и адв. Стефана Мирчића, браниоца окривљених ЕЕ и ИИ, адв. Стефана Јокића, браниоца окривљеног ЈЈ, адв. Миленка Цвијовића, браниоца окривљеног КК, адв. Драгана Васића, браниоца окривљеног ЛЛ, адв. Александра Милићевића и

окривљеног ЛЛ, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К-По1 бр. 134/22 од 30.01.2024. године и предмет се **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Према окривљеном АА, **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР**, на основу одредбе члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, до даље одлуке суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К-По1 бр. 134/22 од 30.01.2024. године, у ставу I, окривљени АА, ЈЈ, ББ, ВВ, ГГ, ЖЖ, ДД, КК, НН, ЊЊ, ОО, ИИ, ЋЋ, ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЕЕ и ЗЗ оглашени су кривим, и то: окривљени АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ИИ, ЕЕ и ЗЗ због учињеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, а окривљени ЈЈ, ГГ, КК, НН, ЊЊ, ОО, ЋЋ, ЛЛ, ЉЉ и ММ због учињеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика. У ставу II, окривљени ЉЉ је оглашен кривим због учињеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика. Суд је окривљенима АА, ЖЖ и ЋЋ, применом напред наведених законских прописа, као и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, а окривљеном ЉЉ, применом напред наведених законских прописа, као и одредби чланова 4, 42, 45, 48, 50 и 54 Кривичног законика, претходно утврдио појединачне казне затвора, и то: окривљеном АА казну затвора у трајању од 6 година, окривљеном ЖЖ казну затвора у трајању од 5 година, окривљеном ЋЋ казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, окривљеном ЉЉ за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика, описано под ставом I изреке пресуде, казну затвора у трајању 3 године и 6 месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, описано под ставом II изреке пресуде, казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, па је, на основу члана 62 Кривичног законика, узео као утврђене раније изречене казне затвора, и то: окривљеном АА казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, изречену правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр. 573/19 од 02.07.2021. године, окривљеном ЋЋ казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, изречену правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр. 266/19 од 13.06.2022. године, окривљеном ЖЖ казну затвора у трајању од 6 месеци, изречену правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 2110/22 од 08.11.2022. године, казну затвора у трајању од 6 месеци, изречену правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 1011/21 од 17.11.2022. године и казну затвора у трајању од 5 месеци, изречену правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 488/21 од 15.04.2021. године, па је, на основу члана 67 став 1 и 3 КЗ, окривљеном ЖЖ опозвао условну осуду која му је изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 2039/20 од 24.12.2020. године, правноснажном дана 24.12.2020. године, којом је оглашен кривим због учињеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, а којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3

месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, па му је као утврђена узета и казна затвора у трајању од 3 месеца, па је суд окривљеног АА, уз даљу примену одредби чланова 60 и 63 Кривичног законика, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године па надаље, као и време проведено у притвору од 11.06.2018. године до 03.01.2019. године и на мери забране напуштања стана од 03.01.2019. године до 24.10.2019. године по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 573/19 од 02.07.2021. године, окривљеног ЈЈ осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 29.09.2023. године, као и на мери забране напуштања стана од 29.09.2023. године до 30.01.2024. године, окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 01.12.2023. године, као и на мери забране напуштања стана од 01.12.2023. године до 30.01.2024. године, окривљеног ВВ осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.02.2022. године до 08.08.2022. године, окривљеног ГГ осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 04.09.2023. године, окривљеног ЖЖ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 8 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.02.2021. године па надаље по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К бр. 488/21 од 15.04.2021. године, окривљеног ДД осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 25.05.2023. године, окривљеног КК осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 25.05.2023. године, окривљеног ЊЊ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 03.07.2023. године, окривљеног ОО осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 25.05.2023. године, окривљеног ИИ осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 15.11.2023. године, као и на мери забране напуштања стана од 15.11.2023. године до 30.01.2024. године, окривљеног ЂЂ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 04.09.2023. године, као и у периоду од 25.12.2018. године до 11.09.2019. године и на мери забране напуштања стана од 11.09.2019. године до 11.06.2020. године по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 266/19 од 13.06.2022. године, окривљеног ЛЛ осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 03.07.2023. године, окривљеног ЉЉ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 19.10.2023. године и на мери забране напуштања стана од 19.10.2023. године до 30.01.2024. године, те му изрекао и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од правноснажности пресуде, уз упозорење да, уколико не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци, окривљеног ММ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.02.2022. године до 08.08.2022. године, окривљеног ЕЕ осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у

коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 21.12.2023. године и на мери забране напуштања стана од 21.12.2023. године до 30.01.2024. године, окривљеног 33 осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 03.07.2023. године, те, на основу члана 83 Кривичног законика, према окривљеном ЊЊ изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљенима АА, ЈЈ, ББ, ГГ, ДД, КК, ЊЊ, ОО, ИИ, ЛЛ, ЋЋ, ЉЉ, ЕЕ и 33 изречена је мера безбедности одузимање предмета, ближе наведених у изреци побијане пресуде, као предмета који су употребљени за извршење кривичног дела. На основу члана 87 у вези са чланом 246 став 8 Кривичног законика, према окривљенима ВВ, ГГ, ДД, ИИ, ЛЛ и 33 изречена је мера безбедности одузимање предмета – опојних дрога, психотропне супстанце и сумпорне киселине. На основу члана 87 у вези члана 348 став 6 Кривичног законика, према окривљеном ЉЉ изречена је мера безбедности одузимање предмета којим су од њега одузети предмети употребљени за извршење кривичног дела – пиштољ, револвер и муниција. На основу члана 535 став 1 ЗКП, од окривљених ЈЈ, ЛЛ и ЉЉ одузети су предмети, ближе наведени у изреци побијане пресуде. На основу члана 91 и 92 Кривичног законика, окривљени АА је обавезан да на име имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела плати суду новчани износ од 700.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, од окривљеног ЈЈ одузета је имовинска корист у износу од 2.600 евра, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Службе за борбу против организованог криминала, Ку бр. 233/22, 03/2-3 број 36/22 од 29.03.2022. године, од окривљеног ББ одузета је имовинска корист у износу од 1.570 евра и 167.000,00 динара, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, 03/2-3 број 34/22-1 од 29.03.2022. године, од окривљеног ВВ одузета је имовинска корист у износу од 16.940,00 динара, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПС Чукарица, ПИ Чукарица, број 5954/2022 од 10.02.2022. године, од окривљеног ИИ одузета је имовинска корист у износу од 4.050 евра, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, 03/2-3 број 20/22-1 од 29.03.2022. године, од окривљеног ЛЛ одузета је имовинска корист у износу од 100 евра и 51.500,00 динара, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, Ку број 32/2022 од 29.02.2022. године и од окривљеног ЕЕ одузета је имовинска корист у износу од 350 евра, који новац ће се од окривљеног одузети од новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Одељења за сузбијање организованог општег криминала, 03/2-3 број 21/22-1 од 29.03.2022. године. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА, ЈЈ, ББ, ВВ, ГГ, ЖЖ, ДД, КК, ЊЊ, ОО, ИИ, ЛЛ, ЋЋ, ЉЉ, ММ, ЕЕ и 33 ослобођени су плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет

буџетских средстава суда. У ставу III, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени АА, ЈЈ, ББ, ВВ, ГГ, ЖЖ, ДД, КК, НН, ЊЊ, ОО, ИИ, ЋЋ, ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЕЕ и ЗЗ ослобођени су од оптужбе да су извршили, и то: окривљени АА кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика, а окривљени ЈЈ, ББ, ВВ, ГГ, ЖЖ, ДД, КК, НН, ЊЊ, ОО, ИИ, ЛЛ, ЋЋ, ЉЉ, ММ, ЕЕ и ЗЗ кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика. У ставу IV, према окривљеном НН изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која мера не може трајати мање од 6 месеци нити дуже од 2 године, а суд ће одлучити накнадно о њеном престанку. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном НН изречена је мера безбедности одузимање предмета – мобилних телефона и СИМ картице. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени НН ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да се усвоји жалба тужиоца, укине побијана пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће суд окривљене АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ИИ, ЕЕ и ЗЗ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а окривљене ЈЈ, ГГ, КК, ЊЊ, ОО, ЋЋ, ЛЛ, ЉЉ и ММ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ осудити на казне затвора у дужем трајању, те од окривљеног ИИ одузети износ од 20.300 евра, а од окривљеног ЉЉ износ од 8.000 евра на име прибављене противправне имовинске користи и што ће обавезати окривљене да сnose трошкове кривичног поступка;

-бранилац окривљених АА и ББ, адв. Никола Јерковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се иста преиначи тако што ће се окривљеном АА утврдити мања казна затвора;

-бранилац окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, адв. Маја Атанасковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се преиначи тако што ће суд окривљеног АА, ЋЋ и ЕЕ ослободити за извршење кривичних дела која им се стављају на терет, а окривљеног ББ, ВВ, ГГ и ДД огласити кривим за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и изрећи им казне затвора на законском минимуму за ово кривично дело, те окривљеном ВВ изрећи меру упућивања у васпитно-поправни дом, с тим да бранилац, заједно са окривљенима, буде позван на седницу већа;

-бранилац окривљеног ЖЖ, адв. Вук Дрљевић, због битних повреда одредаба

кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ДД, адв. Марко Станковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљеном изрекне блажа казна или да се побијана пресуда укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа;

-браниоци окривљеног ЗЗ, адв. Ђорђе Калањ и адв. Стефан Мирчић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа, на којој ће се преиначити побијана и окривљени осудити за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљених ЕЕ и ИИ, адв. Стефан Јокић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се побијана пресуда преиначи и окривљени ЕЕ ослободи од оптужбе, а да се окривљеном ИИ изрекне блажа казна;

-бранилац окривљеног ЈЈ, адв. Миленко Цвијовић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине;

-бранилац окривљеног КК, адв. Драган Васић, због непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и због одлуке о казни, суштински због битних повреда одредаба кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или да се ослободи од утврђене казне или да се казна ублажи јер постоје нарочито олакшавајуће околности;

-бранилац окривљеног ЛЛ, адв. Александар Милићевић, са предлогом да буде позван на седницу већа, на којој ће се побијана пресуда укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење или да се побијана пресуда преиначи на тај начин што ће се окривљеном изрећи блажа казна;

-окривљени ЛЛ, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи и окривљеном изрекне блажа санкција.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца доставили су:

-браниоци окривљеног ЗЗ, адв. Ђорђе Калањ и адв. Стефан Мирчић, у ком је предложио да се жалба тужиоца одбије као неоснована;

-браниоци окривљеног ММ, адв. Немања Говедарица и адв. Душан Тодоровић, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована, а побијана пресуда у односу на окривљеног ММ потврди;

-бранилац окривљених ЕЕ и ИИ, адв. Стефан Јокић, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована;

-бранилац окривљеног ЉЉ, адв. Александар Стошић, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована, а да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа;

-бранилац окривљеног ИИ, адв. Александар Стошић, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована, а да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа;

-бранилац окривљеног ОО, адв. Ивановић Александар, са предлогом да се жалба одбије као неоснована;

-окривљени ЛЛ, са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Јавно тужилаштво за организовани криминал је, у поднеску Ктж бр. 76/24 од 22.10.2024. године, изнело предлог да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, уважи жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљене АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ИИ, ЕЕ и ЗЗ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а окривљене ЈЈ, ГГ, КК, ЊЊ, ОО, ЋЋ, ЛЛ, ЉЉ и ММ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, осудити на казне затвора у дужем трајању, те тако што ће од окривљеног ИИ одузети износ од 20.300 евра, а од окривљеног ЉЉ износ од 8.000 евра на име прибављене противправне имовинске користи и што ће обавезати окривљене да снесу трошкове кривичног поступка, а жалбе које су на побијану пресуду изјавили окривљени и браниоци одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са ожалбеном пресудом, изјављеним жалбама и одговорима на жалбу, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени жалбених навода и предлога, те одговора на жалбу, а имајући у виду и наводе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал из цитираног поднеска, нашао:

-жалбе су основане.

Основано се изјављеним жалбама указује да је првостепена пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, које се огледају у томе да је изрека побијане пресуде неразумљива, те да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао јасне и

непротивречне разлоге, због чега побијана пресуда није могла бити испитана.

Пре свега, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је изрека побијане пресуде неразумљива, имајући у виду да првостепени суд у изреци побијане пресуде, осим што је навео да су окривљени АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ИИ, ЕЕ и ЗЗ поступали у групи, није описао елементе групе ни начин на који су они поступали у групи, због чега је, и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, изреку побијане пресуде оставио нејасном и недовољно разумљивом. Наиме, одредбом члана 112 став 22 Кривичног законика прописан је појам групе и дати су елементи који морају постојати у организацији групе, а што првостепени суд у изреци побијане пресуде није описао, већ је само паушално навео да су окривљени поступали у групи што, и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, није ни јасан ни разумљив опис овог нивоа и интензитета повезивања лица.

Такође се основано изјављеним жалбама указује да су у образложењу побијане пресуде дати нејасни разлози за одлуку суда да окривљене АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ИИ, ЕЕ и ЗЗ огласи кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљене ЈЈ, ГГ, КК, НН, ЊЊ, ОО, ЂЂ, ЛЛ, ЉЉ и ММ за извршење кривичног дела неовлашћена прозводња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика односно да нису дати јасни разлози за закључак да су неки окривљени предузимали радње у оквиру групе, а неки у саизвршилаштву, а, пре свега, да се у овом конкретном случају не ради о организованој криминалној групи, о чему ће бити речи у даљем току образложења овог решења.

Дакле, када је у питању постојање организоване криминалне групе, по налажењу овог суда, основано се изјављеном жалбом јавног тужиоца указује да су нејасни разлози које је првостепени суд дао за свој закључак да се у овом конкретном случају не ради о организованој криминалној групи коју је организовао окривљени АА. Наиме, одредбом члана 112 став 22 Кривичног законика прописано је да је група - најмање три лица повезаних ради трајног или повремениг вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру. Одредбом члана 112 став 35 Кривичног законика прописано је да је организована криминална група - група од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи.

Имајући у виду цитиране одредбе члана 112 Кривичног законика, и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, остало је нејасно како је првостепени суд закључио у овом конкретном случају да се не ради о организованој криминалној групи. Наиме, на страни 705 образложења побијане пресуде, првостепени суд је навео да је, након свих изведених доказа, закључио да током поступка није на несумњив начин доказано да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика (самим тим и да нема организоване криминалне групе), наводећи да организовање представља стварање групе или другог удружења, плана за вршење кривичних дела, доделу улога појединим припадницима и уопште предузимање организационих мера неопходних за функционисање групе или удружења и обављања онога због чега је

створена, а то је вршење кривичних дела. У том смислу, између припадника организоване криминалне групе, као и њеног организатора, постоји план деловања, структура организоване криминалне групе, подела улога чланова, континуитет чланства. Међутим, по налажењу првостепеног суда, ниједан доказ изведен током поступка не указује на постојање развијене, јасно дефинисане структуре, нити на постојање хијерархије, нити на јасно дефинисане улоге окривљених односно ниједним доказом нису потврђени наводи оптужнице да је окривљени АА поставио основне принципе и план рада организоване криминалне групе, да је ангажовао окривљене за извршење кривичног дела, да је одређивао улоге и задатке осталих припадника групе, да је издавао наређења односно да је имао организаторску, управљачку и надређену улогу.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда за сада није прихватљив и за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење. Наиме, као што се основано изјављеном жалбом јавног тужиоца указује, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде највише анализирао доказе који су добијени применом посебне доказне радње тајни надзор комуникације, те је у том смислу навео, између осталог, и разговоре које је окривљени АА имао са окривљеним ББ, па је тако на страни 133 пресуде наведен њихов разговор из ког произлази да ББ АА “информише о лишењу слободе окривљеног ЛЛ”, затим, на страни 134 разговор у ком АА пита ББ с колико је „пао“ ЛЛ, да би му ББ рекао да не зна и да ће да види, након чега се на страни 136 наводи да је окривљени ББ „пренио информације окривљеном АА“ и да се из њихове комуникације, као и из комуникације осталих окривљених, може уочити да је њихова комуникација интензивна, да усклађују своја кретања и задатке, да су тесно повезани у комуникацији, усмерени једни на друге, а надаље се објашњава како су окривљени користили тзв. “радне телефоне” и како су се мењали у улогама - ко ће се јављати на наведене телефоне и уговарати примопредају опојне дроге, а ко ће доносити и продавати опојну дрогу купцима – уживаоцима. На страни 137 суд наводи да је новац од продаје опојне дроге предаван окривљеном АА, при чему окривљени АА и “прети” да ће му се, уколико нестане марихуана, додати 100 евра за сваких несталих 100 грама. Такође, на страни 139 суд образлаже разговоре са страна 133-136, који се односе на “падање” окривљеног ЛЛ, наводећи да је та комуникација веома интензивна, док на страни 140 наводи “да је окривљени АА био упућен у све предузете радње именованих окривљених у низу потребним да се спроведе коначан циљ – продаја марихуане крајњим купцима.” Стога се, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељења, основано изјављеном жалбом јавног тужиоца указује да управо чињеница да су окривљени користили тзв. “радне телефоне” и да су се мењали у улогама – ко ће се јављати на наведене телефоне и уговарати примопредају опојне дроге, а ко ће доносити и продавати опојну дрогу купцима – уживаоцима, говори у прилог закључку да се ради о организованој криминалној групи у којој су задаци и улоге добро распоређени, те о високом степену организованости. Стога је и за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остао нејасан закључак првостепеног суда да је кривично дело извршено у саставу групе, а да су поједини окривљени “само прости саизвршиоци”, иако и првостепени суд у образложењу пресуде наводи да су њихове комуникације веома интензивне, да окривљени усклађују своја кретања и задатке, да су тесно повезани у комуникацији и да су усмерени једни на друге, на који начин практично и суштински образлаже поступање у оквиру организоване криминалне групе. Притом, суд и сам констатује и закључује да окривљеног АА о свим дешавањима обавештава окривљени ББ, па је за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остало нејасно како

првостепени суд закључује да окривљени АА није организатор организоване криминалне групе, будући да за супротан закључак остаје нејасно због чега би окривљеног АА остали окривљени обавештавали о свему и носили му новац од продате опојне дроге, посебно ако се има у виду чињеница да је окривљени АА и "претио да ће му други саокривљени дуговати новац уколико опојна дрога нестане", како првостепени суд образлаже. Дакле, уколико окривљени АА није организатор организоване криминалне групе, онда остаје нејасно из ког разлога се он понаша на такав начин и зашто други окривљени прихватају суштински његове наредбе које им он издаје. У прилог жалбеним наводима јавног тужиоца, говори и разговор између окривљених ББ и ЖЖ, који је суд навео на страни 215 побијане пресуде, а у ком ББ каже ЖЖ да га је АА избацио и отерао га "у три пичке лепе материне", а да је ВВ гурнуо у собу, при чему се, како јавни тужилац указује, о методама окривљеног АА у спровођењу дисциплине међу припадницима организоване криминалне групе говори и у разговору између сестре окривљеног ББ, ..., која је уједно и АА девојка, и мајке АА ..., који је суд навео на страни 643 побијане пресуде, а у ком се ... жали АА мајци ... на АА понашање, моли да АА отац ..., кога ословљавају са ..., оде да провери како је АА и да га смири, при чему у једном делу разговора наводи да је АА "пребио све живе, бре, он је ... поломио зубе...", што указује на то да је окривљени АА тај који дисциплинује и чија се реч поштује, а ако се којим случајем не испоштује, за то следе санкције, па је и закључак првостепеног суда о непостојању хијерархије за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остао нејасан. Уједно, након сваке појединачне радње, првостепени суд за деловање окривљених наводи једно исто образложење тј. да „управо пресретнута телефонска комуникација је најбољи показатељ да нису деловали самостално, већ да су били тесно повезани и имали своје улоге и задатке у продаји опојне дроге.“

Имајући у виду све претходно изнето, за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остаје нејасно како првостепени суд закључује да у овом конкретном случају нису испуњени елементи да се оваква повезаност окривљених приликом предузимања радњи, окарактерише као организована криминална група односно како је првостепени суд закључио да у конкретном случају није постојала хијерархија карактеристична за организовану криминалну групу, те да степен повезаности није био таквог интензитета, при чему овај суд указује и на контрадикторност образложења побијане пресуде јер се негде говори да су окривљени (који су оглашени кривим за кривично дело извршено од стране групе) били повезани ради „повременог“ (страна 692), а негде ради „трајног вршења кривичних дела“ (страна 684), при чему је то у изреци изостављено.

Такође се основано у изјављеним жалбама указује да се првостепени суд, суштински и поред чињенице да је навео низ доказа у образложењу побијане пресуде које је извео на главном претресу, детаљно бавио само доказима који су добијени применом посебне доказне радње тајни надзор комуникације, анализирајући разговоре који су снимљени том приликом, при чему друге доказе у образложењу побијане пресуде не анализира детаљно, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, због које је побијана пресуда, усвајањем изјављених жалби, и укинута.

Наиме, одредбом члана 16 став 2 ЗКП прописано је да је суд дужан да непристрасно оцени изведене доказе и да на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном, док је одредбом става 4 истог члана прописано да пресуду или решење које одговара пресуди суд може засновати

само на чињеницама у чију је извесност уверен, при чему, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, као што је то наведено и у претходном делу образложења овог решења, првостепени суд се није детаљно бавио низом доказа које је извео на главном претресу (видео записима, извештајима о извршеној контроли кретања, извештајима о делатности прикривених иследника, ДНК вештачењима, потврдама о привремено одузетим предметима, записницима о претресању стана и других просторија, исказима испитаних сведока...) нити је у образложењу побијане пресуде те доказе детаљно анализирао нити је за њих дао јасне разлоге, а што је, по налажењу овог суда, од одлучног значаја за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, те се основано изјављеним жалбама указује и да првостепени суд није довољно, свестрано и на једнак начин ценио све доказе које је извео на главном претресу. Такво је поступање првостепеног суда довело, између осталог, и до тога да се из чињеничног описа у изреци изоставе речи “окривљени ЉЉ је неовлашћено држао – крио опојну дрогу кокаин у изнајмљеном стану на адреси у Ул. ..., где је препакивао на пакетиће и касније продавао у ... купцима – уживаоцима на грам и више”, са образложењем да ниједним доказом нису потврђени овакви наводи оптужбе, при чему се жалбом јавног тужиоца указује да је овакво поступање окривљеног ЉЉ доказано извештајем о извршеној контроли кретања МУП РС, ДП, УКП, Одељења за посебне акције 03/2-3 СП број: 230-617/21-30 од 31.01.2022. године, са видео записом, из чега произлази да су код сведока ПП (чијем исказу суд није поклатио веру оцењујући га неуверљивим, пристрасним, неискреним, субјективним и заинтересованим за исход поступка – страна 116 пресуде) на адресу у ..., Општина ..., Ул. ..., дана 22.01.2022. године, дошли окривљени АА са девојком РР, окривљени ЕЕ и окривљени ИИ, да би им се касније придружио и окривљени ЉЉ, који је по налогу окривљеног ИИ донео 2 грама опојне дроге кокаин за сведока ПП, који извештај у образложењу побијане пресуде првостепени суд уопште није нити анализирао нити ценио, те за то не да није дао довољне, већ није дао апсолутно никакве разлоге, затим, извештајима прикривених иследника, из којих, према наводима жалбе јавног тужиоца, произлази да је управо овај окривљени доносио опојну дрогу, указао прикривеном иследнику да је опојну дрогу кокаин ставио у гуму у парку, где је ту опојну дрогу овај прикривени иследник и покупио, потом, разговорима од 02.12.2021. године у 11:14:46 часова, 24.12.2021. године у 20:37:15 часова, 28.12.2021. године у 15:52:57 часова и 16.12.2021. године у 18:32:01 часова, као и извештајем МУП РС, ДП, УКП, Одељења за посебне акције 03/2-3 СП број: 230-61/21-24 од 28.12.2021. године, из ког произлази да је дана 24.12.2021. године у 08:35 часова лице ЉЉ ушао у путничко моторно возило марке „...“, рег. ознака ..., плаве боје, на адреси ... у висини броја ... и одвезао се у 10:00 часова до адресе у Ул. ..., те у 10:05 часова изашао из правца наведене зграде и сео у возило, које првостепени суд није ни образлагао.

Такође се основано изјављеним жалбама указује да је нејасно како је првостепени суд донео одлуку о одузимању имовинске користи, будући да у образложењу побијане пресуде за свој закључак није дао ни довољне, ни јасне разлоге. Наиме, када је у питању окривљени АА, првостепени суд је од њега одузео имовинску корист у износу од 700.000,00 динара, наводећи да је износ одређен паушално, будући да се тачан износ прибављене користи не може неспорно утврдити, при чему је суд имао у виду број предузетих радњи овог окривљеног. Међутим, за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остаје нејасно на основу чега је првостепени суд дошао до закључка да би од окривљеног АА требало да одузме имовинску корист у износу од 700.000,00 динара. Овако паушално одређивање износа одузете имовинске користи

излази из оквира овлашћења суда, посебно што у образложењу побијаног решења првостепени суд за овакву одлуку није дао ни довољне, ни јасне разлоге. Надаље, основано се изјављеним жалбама указује да, када је у питању одузета имовинска корист, новац који је првостепени суд одузео од окривљених се разликује од износа новца који је одузет по потврдама о привремено одузетим предметима, иако првостепени суд у побијаној пресуди наводи да ће се наведени новац одузети од износа новца одузетог управо по тим потврдама (па је тако од окривљеног ИИ одузео износ од 4.050 евра, иако је од њега по потврди о привремено одузетим предметима одузето 3.150 евра), што је првостепену пресуду учинило додатно нејасном.

Основано се изјављеном жалбом јавног тужиоца указује и да је у односу на окривљеног ЉЉ првостепени суд изоставио било какво образложење у погледу одузимања имовинске користи, при чему су разлози због којих првостепени суд од окривљеног ИИ није одузео износ новца примљен од прикривеног иследника, за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, нејасни. Околност да је у извршењу кривичног дела учествовало више лица, што првостепени суд наводи у образложењу побијане пресуде као разлог да од окривљеног ИИ не одузме износ новца добијен од прикривеног иследника, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, не чини образложење првостепене пресуде јасним, посебно имајући у виду да се ради о новцу који је неспорно дат окривљеном. Дакле, првостепени суд не одузима износ противправне имовинске користи који су прикривени иследници предали окривљеном ИИ (20.300 евра) и ЉЉ (8.000 евра), при чему у образложењу побијане пресуде за такву одлуку даје разлоге којима се иста, по налажењу овог суда, не може правдати или се пак, када је у питању окривљени ЉЉ, не дају апсолутно никакви разлози.

Осим тога, када је у питању окривљени АА, првостепени суд је окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, па му је утврдио казну затвора у трајању од 6 година и као утврђену узео казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 573/19 од 02.07.2021. године, те га осудио на јединствену казну у трајању од 7 година, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 29.03.2022. године па надаље, као и време које је провео у притвору и на мери забране напуштања стана по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 573/19, иако је окривљени АА пресудом Вишег суда у Београду К бр. 573/19 – Кв бр. 3604/22 од 20.09.2022. године, која је постала правноснажна током првостепеног поступка, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, а којом пресудом су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К бр. 573/19 од 02.07.2021. године и Основног суда у Панчеву К бр. 1079/17 од 26.02.2019. године, па је за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остало нејасно како првостепени суд узима као утврђену казну затвора по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 573/19 од 02.07.2021. године, која самостално више не егзистира, већ је ушла у састав јединствене казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 573/19 – Кв бр. 3604/22 од 20.09.2022. године. У погледу ове одлучне чињенице, првостепени суд у образложењу побијане пресуде не да није дао довољне, већ није дао никакве разлоге, односно у овом делу побијану пресуду је оставио без било каквог образложења.

Такође, приликом изрицања кривичне санкције, првостепени суд је окривљеном

ЂЂ утврдио казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, за које је оглашен кривим и узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, која му је изречена пресудом Вишег суда у Београду К бр. 266/19 од 13.06.2022. године, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 04.09.2023. године, као и време проведено у притвору од 25.12.2018. године до 11.09.2019. године и на мери забране напуштања стана од 11.09.2019. године до 11.06.2020. године по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 266/19 од 13.06.2022. године, а да му притом није урачунао и време које је овај окривљени провео на издржавању казне по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 266/19 од 13.6.2022. године тј. период од 04.09.2023. године до 15.09.2023. године.

Најзад, основано се изјављеним жалбама указује да је првостепени суд пропустио да донесе одлуку о свим доказним предлозима одбране окривљеног АА, као и о предлозима за издвајање доказа из списка. Наиме, првостепени суд је, на странама 706 и 707 побијане пресуде, дао разлоге за одбијање предлога одбране окривљених КК, ИИ, ЂЂ, ЕЕ и ЗЗ, међутим, предлозима одбране окривљеног АА првостепени суд се уопште није бавио и у том делу је побијану пресуду оставио без образложења.

Дакле, низ битних повреда одредаба кривичног поступка које се огледају у томе да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао јасне разлоге због којих је нека лица огласио кривим да су предметно кривично дело извршила у групи, а нека као саизвршиоци, те нејасни разлози које је дао за закључак да у конкретном случају не постоји организована криминална група, нејасни разлози које је првостепени суд дао у погледу одузимања имовинске користи и низ других разлога који су наведени у претходном делу образложења овог решења, чине повреде одредаба кривичног поступка које су апсолутне природе и због којих је, усвајањем свих изјављених жалби, побијана пресуда укинута у целисти.

Приликом поновног суђења, првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је овим решењем указано, те ће, након што отклони битне повреде одредаба кривичног поступка, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге, који ће у свему бити прихватљиви и за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, при чему ће имати у виду и наводе јавног тужиоца из жалбе из којих је јасно да се није жалила на кривичну санкцију у односу на окривљеног НН, те ће такође имати у виду и да у односу на окривљеног ЖЖ у моменту опозивање условне осуде по пресуди Првог основног суда у Београду К бр. 2039/20 од 24.12.2020. године, правноснажној 24.12.2020. године, за то нису били испуњени услови, будући да је рок за опозив условне осуде у конкретном случају истекао 24.12.2022. године.

Апелациони суд у Београду је окривљеном АА продужио притвор из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, до даље одлуке суда, с обзиром на то да је окривљени до сада осуђиван више пута, и то пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 1631/17 од 22.12.2017. године, због кривичног дела из члана 246а Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца - условно на 1 (једну) годину, пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 1253/18 од 17.07.2019. године, због кривичног дела из члана 246а став 1 Кривичног законика, на

казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца - условно на 1 (једну) годину и пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 1079/17 од 11.07.2019. године, због кривичног дела из члана 206 став 1 Кривичног законика, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која се има извршити у кућним условима, уз примену електронског надзора, које околности, по налажењу Апелационог суда у Београду, указују на његов ранији живот у смислу вршења како истоврсних кривичних дела, тако и кривичних дела која за циљ имају прибављање противправне имовинске користи. Имајући у виду све наведене околности, у међусобној повезаности, као и природу и тежину кривичних дела за која се против окривљеног АА води овај кривични поступак, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да поменуте околности представљају особите околности које указују да ће окривљени, уколико буде пуштен на слободу, у кратком временском периоду поновити кривично дело, због чега је његово даље задржавање у притвору по законском основу из члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, нужно и неопходно, те да је опасност од понављања кривичног дела у кратком временском периоду и даље таквог интензитета да се иста сврха у односу на овог окривљеног не би могла остварити применом неке друге, блаже мере.

На основу свега изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у диспозитиву решења, применом одредбе чланова 458 и 211 став 1 тачка 3 ЗКП.

Записничар-саветник
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић